

Contra el treball infantil

crònica

El gener d'aquest any es va iniciar a Manila (Filipines) la *Global March*, la Marxa Mundial contra l'explotació laboral de la infància. El 14 de maig entrava a Catalunya i el 16 arribava a Girona. Els marxaires oficials van ser rebuts per molts (massa pocs, però) joves gironins que els van acompanyar en sonora i moguda cercavila fins a la plaça del Vi. Allí, des del balcó de l'ajuntament, es feren diversos parlaments.

La Marxa es va acabar el 4 de juny a Ginebra (Suïssa) davant de la seu de l'Organització Internacional del Treball (OIT) per tal de donar suport a l'aprovació d'un Conveni que condemna les formes més intolerables de treball infantil en el món. Allí s'entregaren els milions d'empremtes dactilars que s'havien recollit en contra de l'explotació infantil (més de mig milió a Espanya) i el Llibre de la Marxa, que aplega els informes

Es calcula que hi ha més de 250 milions de nens que treballen al món.

GLOBAL MARCH

Against Child Labour
Contra el Trabajo Infantil
Contre le Travail des Enfants

sobre la situació laboral de la infància de cadascun dels països participants.

Es calcula que hi ha més de 250 milions de nens que treballen al món: moltíssims a Àsia (1 de cada 2), però molts –massa– també a Àfrica i a Llatinoamèrica... i a la mateixa Unió Europea, on sembla que ho fan més de 2 milions de nens i nenes.

L'explotació infantil, com a ciutadans del Nord, ens afecta, doncs, per una doble via. Primer, perquè el treball infantil és també una realitat a casa nostra. Qui no ha vist mai nens que pidolen? O nens que venen en algunes parades del mercat o que controlen determinades atraccions de fires? Qui no s'ha trobat mai nens que ens volen netejar els vidres del cotxe? Potser no els hem vist –però

PET CABALLÉ

existeixen— nens i nenes que es prostitueixen... Segon, perquè tots ens hem aprofitat, com a consumidors que som, del treball infantil.

Què podem fer?

En alguns casos donar suport a polítiques socials decidides on es donin contextos socials i familiars degradats.

Retallar la despesa social o fiar-ho tot a la repressió solen ser un mal negoci a mitjà termini.

En d'altres, utilitzar la nostra capacitat de consum com a eina de lluita. Si deixéssim de comprar a cegues, induïts només per la publicitat i el bon preu, podríem convertir el consum en un instrument privilegiat per canviar el món.

Exigir a les empreses que signin codis de garantia social pot semblar una extravagància o una ingenuïtat, però no és un invent recent. Ja el 1800 es va provar als Estats Units i actualment existeixen a Alemanya.

Les denúncies públiques d'empreses que utilitzin mà d'obra infantil s'han demostrat d'una extraordinària eficàcia en determinades empreses de

material esportiu, de joguines o de roba de vestir: la importància de la imatge pública juga a favor nostre!

Les lleis contra el turisme sexual, com les que ja hi ha a Austràlia i a Alemanya, que permeten jutjar els seus conciutadans per delictes

sexuals comesos en països estrangers...

No es tracta d'accions individuals, ni de voluntarismes benintencionats, sinó que estem davant d'accions clarament polítiques, profundament ètiques, i perfectament possibles al nostre país.

La mateixa Unió Europea acaba d'aprovar la concessió d'un accés privilegiat al mercat europeu als països que respectin uns mínims socials i mediambientals. O bé promou la signatura de codis de conducta entre les empreses europees amb fàbriques als països empobrits que es comprometin a no utilitzar mà d'obra infantil i a respectar els drets laborals bàsics.

La Marxa Mundial contra l'explotació laboral de la infància és un gest contra el pessimisme i la desesperança; és un pas en la bona direcció, perquè —la història ens en dona proves— la lluita perseverant acaba donant fruits.

XAVIER BESALÚ

